

Handlar du och jag verkligen som Guds barn?

Ett Guds barn fruktar varken livet eller döden, ty grunden för dess andliga liv är insikten om att vara ett Guds barn: Gud är min Fader, tänker barnet, och han är upphovet till allt gott, han är Godheten själv. Men handlar du och jag verkligen som Guds barn? (Smedjan, nr. 987)

11 mars

Att vi är Guds barn kommer att få oss
– jag insisterar – att ha en
kontemplativ anda mitt i alla
mänskliga aktiviteter – att vara ljus,
salt och jäst genom bön, självtukt,
troskunska och yrkesbildning – och
att uppnå följande målsättning: Ju
djupare vi engagerar oss i världen,
desto mer bör vi tillhöra Gud.
(Smedjan, nr. 740)

När man arbetar för Gud bör man ha
”överläghetskomplex”, det har jag
påmint dig om.

Men, frågade du mig, är inte det ett
uttryck för högmod? – Nej! Det är en
konsekvens av ödmjukheten, av den
ödmjukhet som får mig att säga:
Herre, du är den du är. Jag är
ingenting alls. Du äger all
fullkomlighet: makten, styrkan,
kärleken, äran, visheten, herraväldet,
värdigheten ... Om jag förenar mig
med dig, som en son låter sig
omslutas av sin fars starka armar

eller lägger sig i sin mors ljuva famn,
kommer jag att känna värmen av din
gudom, jag kommer att känna ljuset
av din vishet, jag kommer att känna
din styrka i mitt blod. (Smedjan, nr.
342)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
handlar-du-och-jag-verkligen-som-guds-
barn/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/handlar-du-och-jag-verkligen-som-guds-barn/) (2026-03-11)